Завод за заштиту споменика културе Београда на основу чл. 32 Закона о заштити споменика културе (Сл.лист-гласник НР Србије бр.51/59) доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Утврђује се да зграда у улици Лоле Рибара бр. 17 у Београду "Дом Јеврема Грујића" има својство споменика културе.

Ограничењима Закона о заштити споменика културе предлеже и непосредна близина у ширини појаса од 7 метара око зграде.

Ималац споменика културе је власник зграде.

Ималац споменика културе дужан је да се придржава обавеза прописаних Законом о заштити споменика културе од чл. 16 до чл.31.

У погледу ограничења права имаоца споменика културе непосредно се примењују одредбе чл. 26 до 32 Општег Закона о заштити споменика културе (Сл.лист ФНРЈ бр. 17/59).

На основу овога решења извршити упис споменика културе у регистар споменика културе а о томе известити I срески суд у Београду ради уношења потребних података у земљишну књигу и Републички завод за заштиту споменика културе ради уписа у централни регистар.

Против овог решења незадовољна страна може се жалити Савету за културу НР Србије у року од 15 дана по пријему решења. Жалба се подноси овом Заводу.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Зграда у улици Лоле Рибара бр. 17 у Београду "Дом Јеврема Грујића" зидана је у другој половини XIX века (1894), у стилу позне ренесансе, за познатог српског државника,"уставобранитеља" и либералног првака Јеврема Грујића. Њу је пројектовао и зидао тадашњи чувени београдски архитекта Милан Капетановић,(1859-1934) министар грађевина Србије и члан Првог архитектинског друштва у Србији.

Ова зграда је једина од сачуваних зграда које је пројектвао и зидао Арх.Милан Капетановић а која је до данас остала у целини сачувана.

Зграда је слободно стојећа са врло укусно обрађеним фасадама са три стране. У згради има укупно 12 соба и 2 сале са стилским каљевим пећима и каминима од керамике. Улаз у зграду је врло репрезентативан са холом високим 12 м. у коме се налазе степенице од белог мермера. Са лица зграда је дужине 16 м. а укупна квадратура простора износи 275 м2.

У овој згради живео је и умро Милован Миловановић, председник владе и министар иностраних послова Србије. У њој је 1912 године склопљен и потписан тајни уговор између Србије и Бугарске за ослобођење Словена испод непријатељског јарма. Осим тога у овој згради одржавани су састанци ондашњих државника,научника и књижевника (Матавуљ,Скерлић,Цвијић,Чеда Мијатовић,Никола Вујић,Богдан Поповић,Милан Ракић и др.)

Пред Други светски рат у згради су одржавани састанци женских друштава за борбу против фашизма, а у данима борби за ослобођење Београда 1944 године у овој згради била је смештена партизанска болница.

О овој згради и њеном стилу врло су се повољно изражавали и многи, не само наши већ и страни архитекти,уметници и естете.

У вези свега изложеног доноси се решење као у диспозитиву.

ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ СПОМЕНИКА
КУЛТУРЕ БЕОГРАДА
Бр. 42/1 - 13.II.1961 год.

ДОСТАВИТИ:
Републичком Заводу за заштиту споменика културе НР Србије
I Срески Београдском суду у Београду
Власнику зграде

Д И Р Е К Т О Р,
(Јован Секулић)

OVO REŠENJE JE PRAVOSNAŽNO
5. III 1961 god